

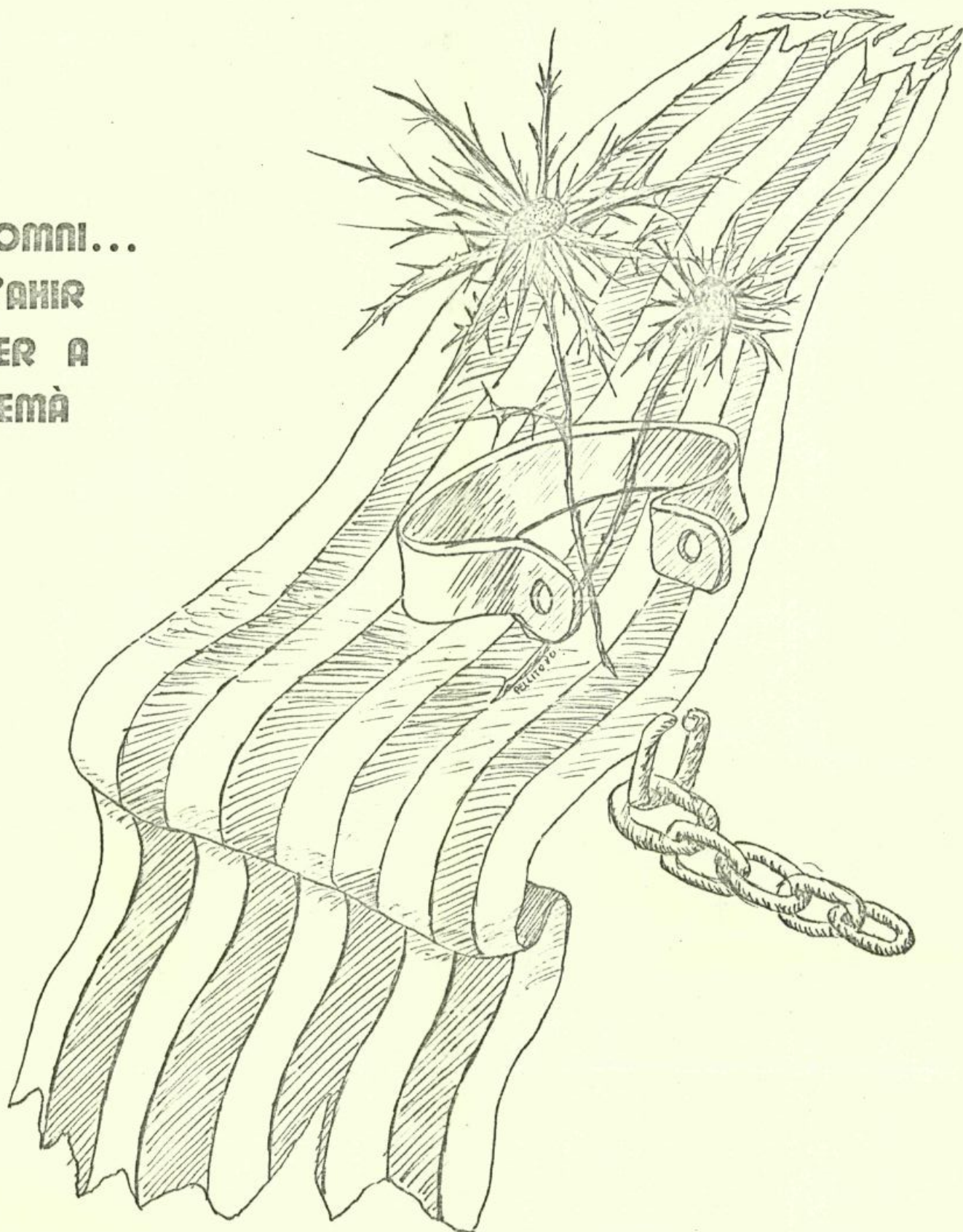
Flor de card

PRENSA
LLORENC

SANT LLORENÇ DES CARDASSAR

MAIG DE 1980

SOMNI...
D'AHIR
PER A
DEMÀ

CALA AGULLA, parc natural

LA CAMPANYA

Des de fa molt de temps el poble de Capdepera, Cala Ratjada s'han vengut preocupant pel futur de l'Agulla. Fa dos anys, quan se remorejà que part de l'Agulla havia estat venuda a uns estrangers, se va tèmmer per la integritat de la zona i un grup de gent va decidir començar una campanya amb un objectiu, un lema molt concret: "CALA AGULLA, PARC NATURAL". La campanya, més o menys, s'ha anat desenvolupant des d'aquell moment baix l'òptica d'informar, concienciar la gent sobre la importància de conservar intacta la zona de l'Agulla. S'han repartit adhesius, s'han editat posters, s'ha argumentat amb articles, etc.

Creim que ha arribat el moment decisiu per a que els gabellins i els calaratjadors donin la seva opinió sobre l'Agulla. I la manera més popular i democràtica és la firma voluntària de tots aquells que estan per: "CALA AGULLA, PARC NATURAL".

Perquè és el moment oportú per a reivindicar l'Agulla davant les autoritats? -Perquè s'ha començat a redactar un "Reconeixement Territorial" de Mallorca per un equip d'experts, reunits baix el nom de "ALEF", que haurà d'estar acabat a finals d'estiu. Aqueix "Reconeixement territorial servirà de base al Consell per elaborar el Pla Director Territorial de les Illes, que ve a ser el conjunt de regles i mides que regiran i marcaran el futur urbanístic de tots els pobles de Mallorca.

-Perquè s'estan redactant les "Normes Subsidiàries" que regiranel nostre poble. Convé recordar als partits polítics encarregats de la seva aprovació quina és l'opinió dels habitants del poble respecte a tema tan important per al futur.

PERQUÈ?

Resumirem els motius pels que creim que l'Agulla s'ha de convertir en parc natural. Una informació més detallada es pot trobar a les revistes publicades.

Ecologia.- Defensa de la colònia de corbs marins, al Cap Freu, i de les gavines, que ajuden a l'equilibre ecològic.

Manteniment del pi "carrasco", que s'ha de cuidar degut a sa dèbil estructura i fàcil combustió.

Conservació del garballó, única planta autòctona de la família de les palmeres.

Defensa de la zona humida del torrent de Cala Mesquida.

Socials.- Cala Agulla, des de sempre, ha estat considerada patrimoni dels gabellins i calaratjadors. La seva destrucció, de fet, seria com una pèrdua per tots i cada un dels habitants.

Perquè el model de creixement econòmic que se'ns ha imposat, no creim que ajudi a la millora de la qualitat de la vida: tranquil·litat, amistat, neteja de l'entorn, ambient no contaminat, etc.

Perquè suposa, de fet, la privatització d'una zona costera per uns pocs privilegiats, quan aquesta ha estat i ha d'esser una zona de domini públic sense cap classe de restriccions.

Econòmiques.- La defensa de les zones naturals és una inversió de primera magnitud, que ens pot assegurar un mercat turístic a llarg plaç.

La contínua degradació de l'Agulla pot esser el fi dels petits hotels i comerços del nucli de Cala Ratjada, per desplaçar-se la demanda a uns 2 Qmts. Cal dir que un component principal de l'oferta de serveis turístics de Cala Ratjada és Cala Agulla.

La urbanització de l'Agulla per una companyia no donarà beneficis als habitants del poble. Cal pensar lo que seria Cala Mesquida si hagués estat colonitzada per nosaltres; no pels anglesos; els hotels serien nostros, i també els bars, etc.

Si se vol evitar que la nostra economia estigui controlada per un parell de companyies (moltes vegades estrangeres), amb uns interessos que no són els nostros, s'ha d'evitar que les nostres terres caiguin en les seves mans.

Paisagístic-estètic.- Tots els gabellins i calaratjadors hem dit qual que pic: "L'Agulla és sa platja més guapa de Mallorca". Si voleu que segueixi així, firmau per "CALA GULLA, PARC NATURAL".

HISTÒRIA

1279, desembre.- Testament fet per la dona Emerssén, muller de Guillem Cameró: "In Christi nomine. Ego Emerssén, muler de G. Cameró faç meu testament ab bon seny e ab bona mamòria, aleg marnimasors meus sens dan d'els en Bernat Cifra en P. Cordat, primerament reeb per la ànima mia L solidos, eleg lo meu cors a sapalir al samenteri de Sancta Maria de Belveer. Item deix a la obra de la esgleya de Belveer III solidos. Item deix per sepultura V solidos. Item deix a cascun altar de la asgleya de Belveer XII diners. Item deix al rector de l'esgleya per lexa IIII solidos. Item deix a la Seu de Mayorcha XII diners. Item deix a cascun aspital de Mayorchas XII diners. Item deix als frares peychadors e als frares menors e als frares de penitència e a Sancta Clara e a Sancta Margarita e als frares dels chatius e a Sant Esperit e a Sant Antoni de Vyanes a cascú XII diners. Item deix a cascun dels meus manimasors X solidos. Item deix Alicsén fia mea per part e per heretat e per legítima que li pertany ho pertànyer li dei els meus bens X solidos e fas ela hereu universal d'aquells X solidos. Item deix al meu fil en R. per part he per heretat e per legítima qui a el pertany he pertànyer deu als meus bens X solidos he fas el hereu universal d'aquells X solidos. Item fas hereu universal la mia fila la qual he d'en G. Cameró marit meu de tots los meus béns en qualque loc que sien e si peraventura aquela morà que no sia d'edat de testament a fer que deyen tornar tots los seus béns en G. Cameró pare seu. Actum est ydus december anno domini M CC LXX IX. Testes: Bernat Cifra, Pere Cordat, Bernat Rabana, Guillem Custurer, Berenguer Cameró, Guillem Guasc, Bernat Bisca, Berenguer de Montblanc, Bernat Carnadal".

ADM papers solts nº 1.132

1342.- Joan Binimelis de Bellver ven a Pere Sot de Muro el seu esclau blanc, anomenat Jaume, neòfit, per preu de 12 lliures.

ARM prot. Pere Terriola T-385 f. 101

Donya Bàrbara

44 ANYS DE DOCÈNCIA A LA VILA

Dia 12 de març , i per la "constància, treball, senzillesa i amor als nins" segons paraules de l'Inspector en cap, Sr. Rotger, es concedí a donya Bàrbara Ferrer i Pocoví la Creu -nominalment a les dones "floc"- de la "Orden de Alfonso X el Sabio."

Ni davant aquesta distinció, ni davant la petjada que ha anat deixant donya Bàrbara durant tants d'anys a la vila, Flor de Card pot restar impassible. Es, vol ésser, una contribució, de reconeixament que, miqueta a miqueta us farem arribar a vosaltres, lectors.

Començà a estudiar magisteri als quinze anys. Seguí els estudis segons el pla de l'any 14 -quatre anys- des de l'any 1929 a l'any 1933; en aquell temps, l'Escola Normal de Magisteri, i segons paraules de Jaume Oliver, "ocupà un lloc transcendental dins la renovació pedagògica del magisteri al primer terç d'aquest segle".

Academicament, donya Bàrbara, fou una alumna avantatjada, basta esmentar que en el curs 1929-30 a l'Escola de Magisteri, que contava amb cent setze alumnes, hi va haver quatre matrícules d'honor i ella va ésser una d'elles.

Just acabada la carrera aconseguí plaça a les oposicions de l'any 33 i fou destinada, el dia cinc de febrer de 1.934, a la secció de parvuls que s'havia creada a la vila just llavors.

Eren temps difícils, d'escola a cases particulars, sense atencions, sense medis...llavors la guerra, i la postguerra...

A la primavera de l'any 51, i motivat pel considerable augment de la matrícula els inspectors resolgueren crear una maternal que començà a funcionar l'any següent; maternal que duraria fins a l'any 63 en que mitjantçant un reajustament escolar quedà substituïda per una secció de nins.

L'any 1.953, feu un curs per tal d'obtenir el títol de mestra parvulista.

El que molta de gent potser no sap és que donya Bàrbara, segons consta a un acord de l'Ajuntament de dia 11 de desembre de l'any 56, regalà "de modo espontaneo y desinteresado una franja de seis metros de anchura por cincuenta de longitud en la parte Sureste, condicionado a que el Ayuntamiento tome posesión de la misma, en el momento en que se inicien las obras del Grupo Escolar. Asimismo cede del mismo modo, la casa enclavada en el recinto del solar, renunciando a los derechos dimanantes del acuerdo del Ayuntamiento de fecha 1º de diciembre de 1.935, consistentes en que, previamente a la ocupación del inmueble indicado, deberá procederse a su valoración por un Arquitecto y abonar al propietario el importe de la tasación".

Tot això de banda, cal situar la docència de donya Bàrbara en un contexte històric determinat. Un contexte, en el meu pobre entendre, caracteritzat per una total apatia tant a nivell de pares com a nivell d'autoritats locals, apatia que potser encara dura. Vull dir amb això que l'escola no ha rebut mai les atencions que li corresponen just pel simple fet d'ésser, d'alguna manera, un dels principals centres de formació i educació de les generacions futures.

g.pont. Continuarà

espipellades

A voltros us sembla que n'hi haurà cap mai de debat a l'Ajuntament de Sant Llorenç?.

I si l'oposició -la UCD, clar- presentàs una moció de censura contra l'actuació de l'Ajuntament, qui us pareix que guanyaria?

Però no crec que la presenti. Tanmateix...

Qui és que diu que hi ha crisi?

A Sant Llorenç hi ha tants de dobbers que els bancs que hi havia ja no bastaven i ara n'han de posar un altre, el Banc de Crèdit Balear.

Ara, per cada vuit-centes ànimes ja ens toca un banc.

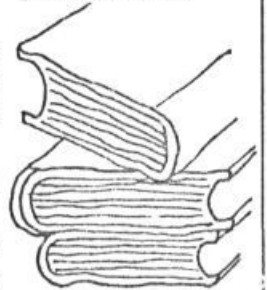
A estalviar s'ha dit!.

Seguint les ben intencionades suggerències d'un honorable vilatà llorençí, tenim el gust d'anunciar el compromís de la col·laboradora de la revista Elisabet Nicolau, Na Bel de Sa Costa, amb En Felip Blau, de Manacor. Que els deus de l'amor els siguin propicis.

Així com solemnement ho prometeren els escriptors catalans, valencians i mallorquins dins el saló d'actes de La Sala, ens van enviant llibres per a la biblioteca del Card. Fins ara n'hem rebut set. El Ministeri de Cultura també ens n'ha enviat devers sis.

Si la cosa va així prest en tendrem tants com la biblioteca de l'Ajuntament, que el batle diu que pràcticament ja està muntada.

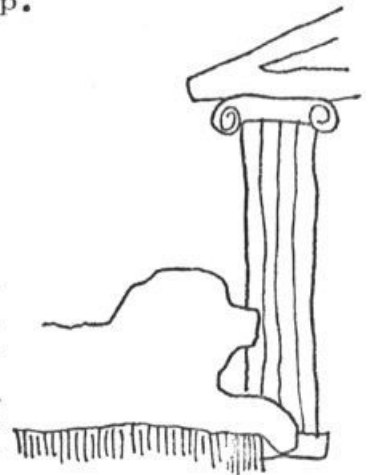

Aquest és l'escut oficial de l'Associació de Premsa Forana de Mallorca, aprovat a la reunió que es celebrarà a Inca el diumecres 14 de maig. Des d'ara aquest escut servirà de distintiu de la nostra Associació, i, a més de l'ús oficial que es farà d'ell, anirà vora les capçaleres de les publicacions que pertanyen al grup.

Tant si ha guanyat el PSOE com si ha estat la UCD, el debat parlamentari al manco ha servit perquè la gent se'n temés d'algunes coses que "sus señorias" tenien amagades -pedaços bruts, els diuen alguns-.
Vaja una barra que n'hi ha que tenen!

-oOo-oOo-

Al debat també s'ha demostrat ben clarament que hi ha molta diferència entre lo que diu la UCD d'allà i la UCD d'aquí; entre lo que diu el PSOE d'allà i el PSOE d'aquí; entre lo que diu -i sé lo que dic- la Aliança Popular d'allà i la Aliança Popular d'aquí.

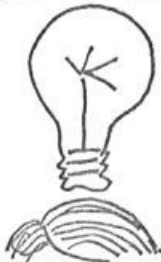
.../...

I xerrant d'Alianza Popular i simplement a títol informatiu us diré que dos coneguts EX llorencins anaren a la inauguració -per don Manuel "raga- del nou local del partit a Manacor.

Endevinau qui eren?

Sí que ho heu endevinat. Punyeteros!.

Ap

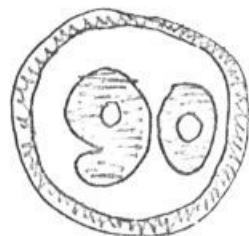
Supòs que us en teméreu: Ben enmig de la plaça hi volien fotre uns cotxets de xoc. Sort que n'hi va haver que se queixaren i conseguiren que els llevassin. Qui punyetes degué ser que els va donar per mís!?. Qui sap...

Vuitanta mil pessetes (80.000' - Ptes) còstaren les vitrines que s'havien d'emprar per posar -hi els acords del Plens, de les Permanents, els ordres del dia, etc.

A la de la plaça, a l'hora de redactar aquesta plana, sols hi havia -i feia estona que hi eren els torns dels metges i un cartell que deia que no féssim via amb el cotxe.

Així, sufrits llorencins, se diu transparència informativa, i el que digui lo contrari és que fa crítica destructiva.

I el qui parlarà o motarà una bufetada se'n du rà.

josep cortès

ACTIVITATS

Dia 4.- Homenatge a Mn. Galmés a càrrec dels escriptors en llengua catalana.

Dies 7 i 14.- Curset de macramé al local del Card.

Dia 10.- El grup Card en Festa assistí a una vetlada pagesa al col·legi La Salle de Manacor.

Dia 11.- Boleros i ball de bot a Son Carrió.

Dia 18.- Excursió a Ses Salines.

Dies 24 i 25.- Acampada infantil a Son Serra de Marina.

Dia 30.- El Card en Festa assisteix a les Festes de Primavera de Manacor.

Dia 6.- Surt Flor de Card d'Abri!.

subscriuiu-vos a

Flor
de Card

la millor revista del poble

si voleu, podeu ab-
miciliar els paga-
ments a qualsevol de
les cinc entitats ban-
càries de la vila.

SETMANA SANTA -1-

F. Clapés

Després d'haver passat ses setmanes bullangueres d'es darrers dies d'es "Carnaval", va venir Sa Corema i poguérem cantar ses cançons antigues que deien:

Sa Corema passarà
així com es darrers dies
i a Pasco hi haurà alegries
i tornarem a ballar.

Sa Corema, en aquells temps, era molt dura; entre dejunis i penitències era molt llarga. Per això esperaven es gran dia de Pasco amb molta alegria. Perquè en tot es temps de Corema no hi havia músiques ni balls. Tot era austeritat i anar a sentir el pare Coremer que cada vespre predicava a l'església. Hi ha una altra estrofa que deia:

Me n'anava a cercar
cames rotges p'es Rector
i altres p'es pedricador
que Sa Corema mos fa.

Arribava sa setmana de Passió i l'església se vestia de dol: l'altar major, vestit amb aquella tela negra grossa que tapava tots sants i ses vexilles exposades, que eren ses banderes que duïen impreses ses imatges de la Passió del Senyor.

Ve es gran dia del Ram. Es dia abans havien anat a cercar una carretada d'olivera per fer ses beneïdes es dia del Ram. A l'ofici, tots es nins de ses escoles duïen en ses mans uns rams florits i hermosos. A ca ses monges de la Caritat adornaven es rams que havia de dur es Magnífic Ajuntament, que presidia ses festes i processons de Setmana Santa.

Es Dijous Sant ses funcions litúrgiques se feien es matí. Avui se celebra sa Missa d'es Sopar del Senyor es capvespre, amb tota solemnitat. Mitjan capvespre, en es Carrer Major, hi havia algunes taules de cacaueters, que aquests dies venien es grans confits i caramel·los i que solien regalar ets estimats a sa seva estimada.

L'església parroquial estava tota endomassada, el Monument i la Casa Santa preparats, tota plena de flors i cossiols: es clemens, ses franceselles i lliris vermells. Tot estava adornat i també s'escala per on havien de pujar i devallar es Centurions que feien guàrdia an es Monument.

Qui eren es Centurions? Cinc joves ben abrinats que botaven molt jugers es dia de Pasco. Vestien camia blanca, calçons blancs amb una túnica vermella, espartenyas blanques i calcetins amb unes vetes vermelles que se fermaven per ses cames; cuirassa i casc que vestien amb un gupat decintetes de molts de colors i una llança en sa mà -es cabo, a sa llança, hi duïa una bandera vermella.

Es capvespre, sa gent, per anar an aquestes funcions, se vestia de negre, principalment ses madones, que se posaven sa manta i es cordoncillo d'or, gipó negre amb sa botonada d'or. Es carrer era com una festa; d'es forn de Ca'n Ramon i de ses pedres llisses de Ca'n Pioro sortien unes olors molt bones, i és que coïen es Rollos que havien de dur ets Àngels i ses Verges de cada capella. Amb sos sobreposats els havien de dur a sa processó. Ses cacaueters cridaven: -Confits i caramel·los!-

Podem dir una altra estrofa: El Dijous Sant, estimada,
vos posareu avinent
i jo vos faré un present
d'una Candela dorada.

Després, es vespre, sortia sa processó i es fadrins que hi anaven solien regalar a ses al·lotes quan passaven una caperutxa de confits o de rucs.

L'església aquest dia era petita per tanta gent. Tota sa gent que vivia en es camp, sa gent foravilera, missatges i porquerets baixava an es poble. Posta de sol comença en sa guàrdia es Centurions. Tota aquella gent petita i gran quedaven embadalits veient canviar sa guàrdia. A sa Casa Santa pareixia que tot havia de fer ui i caure!, tan fortes eren ses potades que pegaven damunt s'Escala es Centurions.

Més cançons: Es Dijous Sant, estimada
vos 'via de dur confits.
Sa butxaca és foradada
i varen esser sortits.

Sa meva al·lota vetlava
es confits d'es Dijous Sant
i jo som tan ignorant
que en tal cosa no pensava.

EL QUI ESTIMA ES SERVICIAL

La festa del Corpus, lligada estretament a la del Dijous Sant, concentra altra volta l'atenció de la comunitat cristiana en l'Eucaristia. Aquesta, ja des del moment de la seva institució, sempre ha tengut i té que veure amb el servici: al Darrer Sopar, Jesús no sols donà als apòstols el Sagrament del seu Cos i de la seva Sang, sinó que també s'agenollà davant ells per rentar-los els peus, a fi que aprenguessin a servir-se mutuament. Per això amb motiu del Dijous Sant, els grups que normalment se reuneixen a la Parròquia durant el curs (nins i nines del Catecisme, joves, confirmats i adults) varen fer una reflexió per contestar aquesta pregunta: ¿ De quina manera podem servir noltros la gent que tractam de costum (família, feina o escola, pandilla, amics, poble, gent més necessitada, etc...) ?

Les conclusions a què arribaren els distints grups foren llegides a la missa del Sopar del Senyor pels representants respectius.

La relació de les dites festes i el compromís de servir que ha d'acompanyar cada Eucaristia, són els motius que ens han empès a tornar dur a la memòria de tots aquelles aportacions. Encara que no transcriurem tot lo que es digué, malavejarem extreure allò que segons el nostre criteri, hi ha de més significatiu.

Els nins i nines del Catecisme començaren proposant com a formes de servir coses molt concretes que es poden agombolar entorn a aquest triple propòsit:

- col.laborar en les feines de la casa
- millorar les relacions amb els amics
- compartir generosament lo nostre amb els altres.

Els joves de les reunions del divendres consideraren que per a servir fa falta d'entrada fer com Jesús, que essent superior, se posà a l'alçada de la persona més baixa. Pensen que poden servir els de caseva aportant optimisme i comprensió, estimació i alegria. A la feina i a l'escola se tractarà de ser responsables i posar interés en allò que es fa, procurant fer com més favors millor.

A la pandilla s'ha d'intentar que estigui unida per una amistat ben autèntica, capaç de considerar com a d'un mateix els problemes dels altres acceptant respectuosament les opinions que no coincideixen amb les nostres.

Per a servir el poble és necessari, a més de respectar les coses públiques, participar en els grups que funcionen: musicals, esportius, de

dança, culturals, etc. Desterrar les crítiques destructives. No arraconjar els qui han fet qualque delicta, sinó intentar estimar-los i comprendre'ls perquè es puguin rehabilitar i tornar a una vida honrada. Fer un esforç per veure el caire bo de les persones. Donar auxili a qualsevol que ho necessiti en la carretera.

El grup dels confirmats consideren que l'Església - tots els cristians - ha de ser una família de servidors que prenguin Jesús mateix com a model i que com ell demostrin una preferència pels més necessitats. Pensen que el cristià ha de ser servidor en les situacions que cada dia es troba, essent obert, senzill i franc, i no deixant-se dur ni per l'egoïsme, ni per l'orgull, ni l'hipocresia, ni l'enveja, ni la murmuració, sinó, posant esment an allò que es fa i obsequiant els altres amb petites atencions a fi de fer-los la vida més agradable. Tot això s'ha de fer gratuïtament, sense esperar res a canvi. Segueixen dient que el poble per a ser servit ha de menester, no espectadors passius sinó gent activa i que col.labori.

El grup d'adults que es reunien els dilluns troben en Jesús un exemple d'humilitat que ha d'empenyer els cristians a servir els altres per tal de millorar la convivència. Això es dona,à potenciant el diàleg, la comprensió i la capacitat d'escoltar.

També opinen que és una bona manera de servir els altres, donar a conèixer la Paraula de Déu, animar i encoratjar, fer passar el temps agradable a vells i malalts. Tenir una actitud desperta i atenta per tal de descobrir les necessitats del proïsme abans que les mos manifestin i d'endevinar els casos ocults de gent que pateix, ajudant-los en la mesura de lo possible sense deixar-se vèncer per la por o la peresa.

Fins aquí unes bones idees i un bon programa d'actuació, ara bé, els qui hem fet aquest resum, som ben conscients del perill que tot això entraña de quedar en unes paraules més o menys ben sonants. Per això voldríem acabar insistint, com ja ho feu al seu moment el grup dels confirmats quan deien: " Pensam, per damunt tot, que és necessari fer un esforç perquè tot lo dit no quedi en paraules, sinó que se convertesqui en fets".

Potser també, en aquest mateix sentit, no sia de més recordar que mentre el Dijous Sant es llegien aquests pensaments, al portal de l'església, el cartell al.lúsiu a la diada de l'amor fratern recalrava: " Cal estimar més enllà de les paraules."

Fer-ho està en mans nostres.

A UN POETA MORT (F. G. L.)
Luis Cernuda

AIXÍ com a la roca mai no veim
Obrir-se la flor clara,
Entre un poble esquerp i dur
No brilla bellament
L'ornament fresc i alt de la vida.
Per açò et mataren, puix que eres
Verdor a la nostra terra àrida
I blavor al nostre aire obscur.

És lleu la part de la vida
Que com déus rescaten els poetes,
L'odi i destrucció perduren sempre
Sordament a l'entranya
Tota fel sempiterna de l'espanyol terrible,
Que sotja allò que excel.leix
Amb el roc a la mà.

Fat trist néixer
Amb algun do il.lustre
Aquí, on els homes
En llur misèria sols saben
L'insult, la mofa, el recel profund
Davant aquell qui il.lumina els mots opacs
Per l'ocult foc imaginari.

Eres la sal del món nostre,
Estaves viu com un raig de sol,
I ja és només ton record
Que roda i passa, i acaricia
El mur dels cossos
Amb el regust dels cascalls
Que els nostres majors van ingerir
A la vora de l'oblit.

Si el teu àngel acut a la memòria,
Són ombres aquests homes
Que encara bateguen darrere les maleses de la terra;
La mort es diria
Més viva que la vida
Puix que tu hi ets,
Passat l'arc de son imperi vast,
Poblant-la d'ocells i fulles
Amb la teva gràcia i la teva juvenesa incomparables.

Aquí la primavera lluu ara.
Mira els minyons radiants
Que viu tant estimares
Passar junts efimers al fulgor de la mar.
Cossos bells i nus que s'emporten
Darrere si els desigs

Però tu, celeste donadora recòndita,
Mai no lledes els ulls de tos fills
Els homes, fustigats pel mal.

Viuen i moren sols els poetes,
Tornant en llàgrimes clares
L'aigua polsosa i salabrosa,
I en alta glòria resplendent
L'ullada esquiva del magnat inflat,
Mentre llurs noms sonen

POESIA

.../...

Àmb el vent a les roques,
Entre la remor fosca de torrents obscurs,
Allà pels espais on l'home
Mai no deixà sa empremta.

¿Qui sinó tu té cura de llurs vides, els dóna forces
Per aixecar la mirada entre tanta misèria,
Perduts cegament dins la bellesa?
¿Qui sinó tu, amant i mare eterna?

Escolta com avancen les generacions
Sobre aquesta remota terra misteriosa;
Caminen els homes fustigats
Sota l'ombra erta dels majors,
I el cos lassat es reclina
Sobre la mateixa petja tèbia
D'altra carn precipitada en l'oblit.

Lluitam per fixar nostre afany,
Com si hi hagués algú més fort que nosaltres,
Que tinguéss en memòria nostre oblit;
Perquè serà dolç inundar-se
En una abraçada immensa,
Tornats hoira amb llum, aigua en la tempesta;
Ha de ser plaent anihilar-se,
Pansides als llavis les veus delirants.
Però encara hi ha en mi quelcom que et reclama
Cap als parcs de la mort amb mi
Per fer callar la basarda davant l'ombra.

¿On floreixes tu, com corol.la vaga
Omplerta de l'aroma pietosa que t'anima
En les noces terrenals amb els homes?
No ets fel ni ets dolença, sinó amor de la justícia impos-
sible,
Tu, la compassió humana dels déus.

Traducció: Pere Josep Lluïl

ANUNCIS

Vendria un televisor VANGUARD, blanc - negre, de 24" a bon preu. També tenc, si a algú li interessa, un SEAT 600 matrícula PM 57673. Si voleu res telefonau an en Felip: 55 15 52.

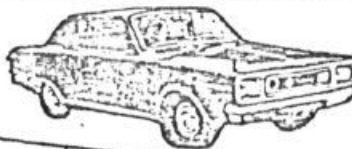
-oOo-oOo-oOo-

Si estau interessats en un televisor blanc i negre de 24" PHILIPS que té devers cinc anys, telefonau an en Pep: 56 91 19.

-oOo-oOo-oOo-

AUTO - ESCUELA GILI

DIRECTOR: PEDRO GILI TOUS
C/ Gran Via, 42 - Teléfono 55 22 31
ARTA (Mallorca)

LA EQUITATIVA

assegurances

ALFA

màquines de cosir

RNAT POLIT

Cardassar, 17

BOSCH I MASSANET

sastres

pça. mercedaris, 1-1r-2^a
tel 21 52 65

ciutat

sucursal al
carrer de la creu, 9
sant llorenç des cardassar

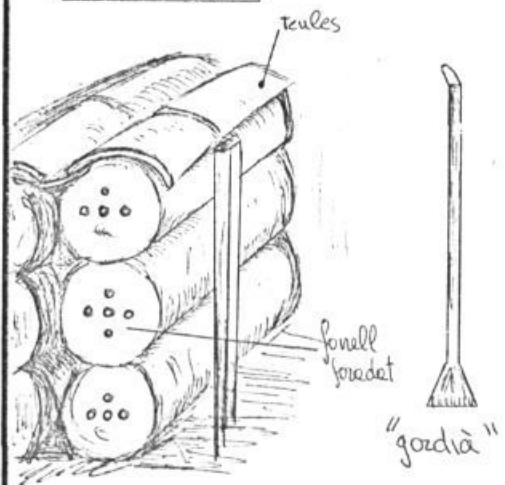
TOT TÉ UN NOM - SA MEL

Sempre s'ha dit que sa mel de maig és sa millor degut a què totes ses plantes són florides; això mos ha duit a pensar que seria bo dedicar sa pàgina d'aquest més a parlar de tot allò que fa referència an aquesta sustància tan apreciada pels homes des de fa molts de segles.

Per seguir d'aprop tot es procés que va des de que s'agafa s'eixam fins que se treu sa mel, hem volgut parlar amb l'amo En Tomeu Febrer (Meco), prou conegut de tots per sa seva manya i estimació a ses abelles.

Durant sa primavera ets eixams cerquen un lloc per instal·lar-s'hi, i per això no és estrany veure'n qualcun penjat a un brot. Es llavors, es moment apte per agafar-los. Això se pot fer de moltes maneres i depèn des coratge i enginy de cada un. N'hi ha que hi van es vespre i amb un sac peguen fua i les aglapeixen; altres, posen un paner o bé sa "caiera" aprop a fi que s'eixam hi entri. L'amo En Meco no les mena por i segons diu " si s'eixam està aferrat a un brot el tall amb ses estidores de podar, l'agaf i l'espols; moltes prenen es vol i altres cauen en terra, però no n'hi ha cap que entri dins sa "caiera" mentres jo no les passi sa mà per damunt, quan les hi he passada entren com un llamp". Això mos ve de nou a molts, però més encara quan l'amo En Tomeu afegeix que ell no ha emprat mai ni caretas ni guants ni sacs pes cap i que ses abelles no li piquen pes fet de " ser Pau" .

munt de "caieres"

Sa casera o popularment "caiera" és es lloc on viven ses abelles. Ses antigues tenen forma cilíndrica i fan sis pams de llargària per un d'amplària i estan fetes d'esquerdes de canya cobertes d'una mescla d'argila, cendra i buina de vaca. Es dos caps se tapaven amb unes peces de marès anomenades fonells, una d'elles amb foradets per poder-hi entrar i sortir.

Dins sa "caiera" ses abelles fabriquen ses bresques que són uns pans de cera formats d'una multitud de cel·letes prismàtiques hexagonals on hi depositen sa mel. Aquesta se treia dos pics a l'any, per Sant Joan i per a Tots Sants emprant un "gordià" que és un ferro amb una paleta a un cap i un ganxet a s'altre. Sa paleta serveix per desferrar sa bresca de sa caiera, i es ganxo per estirar-la. Es nom de "gordià" ve de " guardar sa mel " que és sinònim de treure-la. Per treure sa mel cal fer fogir ses abelles i això s'aconsegueix fent fum amb llenya prima i buines de vaca.

(continuarà)

ACORDS DE L'AJUNTAMENT

30 D'ABRIL - SESSIO EXTRAORDINARIA

-Contractar quatre guàrdies-vigilants per a la zona costera, amb un sou de 30.000 pts. mensuals, més els emoluments que marca la llei. El contracte serà per sis mesos i seran els següents: Miquel Brunet, Xerafi Nebot, Pere Nadal i Miquel Adrover.

-Canviar els noms dels carrers que se relacionen:

<u>Nom actual</u>	<u>Nom que duran</u>
Plaza General Franco	Plaça Nova
C/. Primo de Rivera	Cr. Sta. Maria de Bellver
C/. Carrero Blanco	Cr. de la Mar
C/. Jaime Clapés	Cr. des Camp Rodó
C/. 4 de Setiembre	Cr. des Xaragall
C/. General Goded	Cr. des Puig
C/. Calvo Sotelo	Cr. de l'Església
C/. Victoria	Cr. de sa Sínia
C/. Angel	Es Carrerillo
C/. Belchite	Cr. Esperança
C/. Mateo Juan	Cr. de la Caritat
C/. Pardiñas	Cr. Pardines
C/. J.	Cr. Nunyo Sanç

-Els carrers de Sant Llorenç que encara no tinguin nom s'ano menaran de la següent manera:

Cr. de Son Colom
 Cr. Conillera
 Cr. Sa Dragonera
 Cr. Eivissa
 Cr. Passeig Mallorca
 Cr. de s'Hort
 Plaça dels Fassers
 Carrer dels Baladres
 Cr. Tamarell
 Cr. Rei Sanç de Mallorca
 Cr. Basílica de Son Peretó
 Cr. ^Ls Carreró
 Cr. Aurora
 Cr. de Sa Torre
 Cr. des Campet

-Quant al canvi del passeig Joan ^Llinás per Passeig de la Mar, hi va haver discrepància entre els regidors, i cinc d'ells votaren a favor del canvi, tres s'abstengueren i dos -En Pere Bauzá i En Francesc Juan- votaren en contra. Els dos darrers volgueren que constàs en acta.

-Dotar d'aigua el cementiri de Son Carrió amb un pressupost de 307.000 pessetes.

6 DE MAIG - SESSIO ORDINARIA

-Compra definitiva d'un camió Pegaso per a recollir els fems.

-Comprar uns terrenys per a l'ampliació del cementiri per va lor de 425.000'- ptes.

-Comprar un motocultor per als jardiners.

-Pagar 75.000 ptes a GESA per dur corrent al poliesportiu.

-Que Pere Galmés ocupi el càrrec de secretari.

OPINIÓN

Estimados compañeros y amigos lectores en general:

Una vez más me tomo la libertad de escribir en las páginas de nuestra apreciada y maravillosa revista "Fleur de Card", en este sorprendente órgano de difusión con que hoy cuenta nuestro pueblo, en este locuaz medio informativo, lleno de matices, tanto culturales, políticos como sociales.

Pendiente de unos rumores llegados a mis oídos, de un acontecimiento acaecido en el pueblo de San Lorenzo, pues aunque yo sea comunista, no dejo de valorar a la persona, aunque no sea de mi propia ideología. Por tal motivo, según lo que yo he podido saber, es que al párroco representante de la iglesia del pueblo de San Lorenzo se le hizo un boicót en las procesiones de semana Santa por las bandas municipales. Yo diría que esto no afecta al cura representante del clero de nuestro pueblo, sino a los vecinos del mismo, que estaban acostumbrados a la espera del acontecimiento tan tradicional como es la Semana Santa. No es que yo me quiera apuntar méritos sobre una entidad cualquiera, si no considerar unos respetos a una persona que dentro de su vocación y obligación, para mí las pocas veces que he tenido ocasión de hablar con él, me ha dado un sentido de profundidad, de progresista, dentro de la órbita en que se puede mover.

Muchas gracias y hasta la próxima.

Gaspar Soler Riera.

COLLABORACIÓN

Que me importa las calumnias
ni los odios ni rencores
del capital imperante
y sus taimados señores!

Nada me es más importante
que luchar con dignidad
en las filas de un partido
precursor de la igualdad.

Sus objetivos son abolir
las diferencias de clases,
que no haya pobres ni ricos
y que todos seamos iguales.

Igualdad la del maestro
médico, artista, científico o pintor
con el obrero del campo y ciudad
con todo trabajador.

Que objetivos tan humanos
el cambiar esta sociedad,
por eso los comunistas luchamos
hasta poderlo lograr.

Muchos me dicen y acusan
de que soy un dogmatizado,
porque difundo verdades
que ayudan al proletariado.

Que ayudan al jornalero,
al minero y agricultor,
al que trabaja en los campos
y al obrero constructor.

Creo ser sembrador de esperanzas
de progreso y de igualdad,
mi partido es la llave de los pueblos
que ansian su libertad.

Si es esto dogmatismo
señores blasfemadores,
mentís como indignos seres
como viles explotadores.

Mentís porque veis perder
las riendas que habeis llevado,
sometiendo y doblegando a nuestra
a vuestros antojos malvados /clase

¿Es acaso dogmatismo
el luchar por la verdad,
el defender a nuestra clase
víctima de tanto mal?

Sentir del pueblo me mueven
a luchar con tanta fe,
por acabar sus pesares
en las filas del P.C.E.

Del Partido Comunista
que siempre ha sido el primero,
luchando por la esperanza
y la igualdad de los pueblos.

Así que señores blasfemos
caros bien por enterados,
no conseguireis hundirnos
con palabras blasfemando.

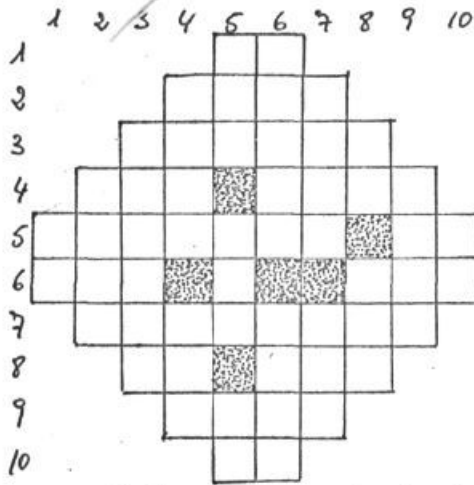
Pues me siento muy orgulloso
de militar en un partido
que abre sus brazos al pueblo
con amor de madre a hijo.

Tengo muchos años de lucha
en las filas del P.C.E.,
aunque digan lo que digan
nadie podrá separarme,
pues en sus filas moriré.

Camarada VLADIMIR

Palma de Mallorca, 26.5.1980

si lleu.... per m.g.

HORIZONTALS.- 1-Nom de lletra. 2-Punt a què es deu arribar. 3-Lloc on hom posa o s'està. 4-Que inspira una gran tendresa. Foguera es què antigament es cremaven els cossos dels difunts. 5-Detenir. Símbol químic del poloni . 6-Ventet suau. Vocal. Cansat. 7-Aplagat, api lat. 8-Símbol químic de l'argent. Vell, ancià. 9-Boig. 10-Símbol químic de l'erbi.

VERTICALS.- 1-Nota musical. 2-Substància groguenca que segreguen les abelles. 3-Patatera. 4-Moresc. Mateta llenyosa, espinosa, de flors purpurines. 5-Preposició. Instrument que serveix per a fer avançar una embarcació. Nota musical. 6-Distància a recórrer. Fatigar, cansar. 7-Aceptar una herència. Poema. 9-(r)Cadaescuna de les peces de sola que componen el taló d'una sabata. 10-Pinyol de l'oliva i altres fruits.

O T L U T N Y O L A R O T
 S A N T L L O R E N Ç E R
 P E R B U N Y O L A X A L
 L L U C M A J D R A L P A
 E I N X D E S R L A L E Ç
 S E Y Z X S P T R L U J N
 C D O M O A T O S M B A E
 O M L R R B E I R T I N L
 R U A T B E N R T J L I L
 C M E S R E P C D X D T O
 A P C L U M R S T L R N P

ENDEVINALLA

¿Quin arbre en el món hi ha
 Que té sa fulla dolenta,
 I dalt sa fulla sustenta
 Fruita bona de menjar?.

FUGA DE VOCALS

N. H. H. P. T. J. R S. R D Q. . S Q. . N.
 V. L S. N T. R

Els noms de deu pobles de Mallorca.

SOLUCIONS

No hi ha pitjor sord que es que no vol sentir

Una figura de moro

DE
 M E T A
 P O S A D A
 C A R P I R A
 D E T U R A R P O
 D R A E L A S
 A C U M U L A T
 A G J A I
 O R A T
 E R

S A N T L L O R E N Ç
 B U N Y O L A
 L U C M A J D R A
 V A L O R C V W J O L L
 A T O S
 S O I R
 I N T
 X E E
 U
 P

Francisco Umbert Perelló
CA'N XESC
 Reparaciones Eléctricas del Automóvil
 c/. Clavel, 20 — Teléf. 56 90 67
 SAN LORENZO (MALLORCA)

ELECTRODOMESTICS
 I
 FONTANERIA

ORDINAS - FEBRER

Major, 22 - T. 569100

darrera plana

FLOR DE CARD, bolletí-revista del Card, Centre Cultural de Sant Llorenç des Cardassar, cafrer Mn. Galmés, número 67.
Maig de 1980.
Número 46.
Dipòsit legal: 765-73.
Edita el Card.
Director: Bartomeu Domenge Amer.

TAULA

Portada	Somni d'ahir per a demà	Pel.lito
2	Cala Agulla, parc natural	
3	Història	R. Rosselló
4	Donya Bàrbara	G. Pont
5	Espipellades	J. Cortès
6	Activitats del Card	B. Mesquida
7	Setmana Santa	F. Clapés
8	El qui estima és servicial	Gorg
10	Poesia (Cernuda)	P.J.Llull
11	Anuncis	
12	Tot té un nom -sa mel-	Ponent
13	Acords de l'Ajuntament	
14	Opinió	G. Soler
14	Col.laboració	Vladimir
15	Si lleu...	M.G.
16	Darrera plana	

COL.LABOREN A la confecció Elisabet Nicolau i cia.; a la tresoreria i difusió Guillem Quina

NOTA Els articles apareguts en aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus propis autors.

SA DIFERÈNCIA ENTRE UN ROIG I UN "PELL ROJA" ÉS QUE AQUEST SE CONÈIX AMB SO COLOR DE SA PELL I AQUELL, PER CONÈIXER-SE, HO HA DE DEMOSTRAR AMB FETS. NO BASTA TENIR UN "CARNET".